

TURI TÍMEA

Csupa magas C

Hogy pont közülük kell választanom:
az unalmas kis pöcs és az agresszív fantom között...
Utóbbi is: minek zsarol, hogy szeressem,
miközben tényleg azt teszem?
Miközben ők azok, akik nem szeretnek,
nem is ismernek engem – kedvükre van
a szólista, akit, úgy hiszik, ők fedeztek fel,
de én unom a koloratúrát.
Kórustag szeretnék lenni, sok szabadidővel,
amit magam oszthatok be. Kis felelősséggel,
munkavisztonnyal és nyugdíjárulékkel:
lélekben alt.

A szövőszék

Mostanában egyre gyorsabban dolgozom,
és a megnyert időben újra előre.
Jutalmul még több a munka.
Húségesnek mondanak, mert az elküldött
kérdőknél jobban érdekel a szövőszék.
Pedig csak örülök, hogy végre pihenhetek egy kicsit.
Olyan jó így egyedül lenni egész nap,
hogy úgy tudhatod, miután lefekszel,
valaki majd későn érkezik, de bebújik melléd az ágyba,
ott szuszog; és egy csöppet sem zavar,
hogy ma sem így lesz; sőt.

Philemon emlékezik

Amikor szükséged volt rám,
nem voltam itt neked. Ne haragudj.
De mérhetetlenül idegesített,
hogy a szomorúságot választod helyettem.
Tűzött a nap, minden felület
visszaverte a fényt: nem vettem észre,
ne haragudj, hogy *tényleg* szomorú voltál,
nem csak gyenge. Annyi mindenkink van,
és mi annyi mindenkinek vagyunk valaki:
amikor szükséged volt rám, nekem
terád lett volna szükségem éppen.

